

ת"פ 39556/09/20 - מדינת ישראל נגד עמיחי חנינה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 39556-09-20 מדינת ישראל נ' חנינה

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד	מדינת ישראל
	הנאשם	עמיחי חנינה

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות במכירת תכשיר שלא כדין, לפי תקנות 2(א), 2(ג), 15 ו-17(א)(1) לתקנות החומרים המסוכנים (רישום תכשירים להדברת מזיקים לאדם), התשנ"ד-1994.
2. נקבע בהכרעת הדין כי הנאשם מכר, בשתי הזדמנויות שונות תכשירי הדברה שלא כדין. באחד המקרים מדובר בתכשיר הדברה רשום מסוג "אדמירל" (המכיל ביפנטרין), שנמכר ללא תווית רישום ושלא באריזתו המקורית. במקרה השני מדובר בתכשיר שאינו רשום בשם פולריס המכיל כלורפיריפוס, חומר ממשפחת הזרחנים האורגניים שאסור בישראל לשימוש תברואי.
3. המאשימה עמדה על חומרת העבירות ועל האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם. התובע טען כי הנאשם ניסה להרוויח "כסף קל" באמצעות מכירת חומרי ההדברה ובתוך כך יצר סיכון פוטנציאלי רב. בהתבסס על פסיקה עתה התובע לגזור על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסך 18,000 ₪ (בתוך מתחם קנס של 10,000 עד 30,000 ש"ח) והתחייבות.
4. ההגנה ציינה כי מדובר בתלמיד חכם, אב לשמונה ללא עבר פלילי. ההגנה ציינה את השיהוי הרב בהגשת כתב האישום, וכן את ההתנהלות הבעייתית של הרשות החוקרת שהפעילה מעין סוכן מדיח שבא לרכוש את חומרי ההדברה מן הנאשם. בנוסף הפנתה ההגנה לממצאי הכרעת הדין לגבי הטיפול הבעייתי במוצגים. בסיכומו של דבר עתרה ההגנה לביטול ההרשעה ולחילופין להסתפק בקנס סמלי בהינתן משאביו הכלכליים הצנועים של הנאשם.

5. הנאשם מכר - ללא הכשרה מתאימה, ללא בקרה, ובניגוד לחוק ולתקנות - חומרי הדברה רעילים ביותר, בשתי הזדמנויות. מיותר כמעט להסביר כי האסדרה של שימוש ומכירת חומרים מסוכנים נועדה להגן על חיי אדם. הנאשם, בפזיזותו, התעלם מהסיכון שבהפצה בלי מבוקרת של חומרים אלה ועל כן פגע באופן ממשי בערכים המוגנים על ידי חוק החומרים המסוכנים והתקנות, המאזנים בין הצורך להגן על בריאות הציבור לבין אינטרס הציבור לעשות שימוש בחומרים מסוכנים (בג"ץ 4409/98 ד.ש. שמונים וכימיקלים בע"מ נ' מנהל מחוז חיפה במשרד לאיכות הסביבה והממונה לפי חוק החומרים המסוכנים, 28.10.1998).
6. המאשימה טענה שהעבירות בוצעו לשם רווח כספי, ולא התרשמתי שאכן כך הדבר. אכן, הנאשם גבה כסף עבור "שירותיו" אך מדובר בסכומים זעומים ובכמויות קטנות, הנאשם הגדיר עצמו כ"גמ"ח" ובזהירות הנדרשת ניתן לקבוע שלא מדובר במקור הכנסה ממשי, שיטתי, אלא בעיסוק ספורדי ומזדמן.
7. **בשים לב לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה סבורני כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר מותנה וקנס במתחם מ-2,000 ₪ ועד 15,000 ₪.** יצוין כי בקביעת מתחם הקנס התחשבתי כמצוות המחוקק (סעיף 40 לחוק העונשין) במצבו הכלכלי של הנאשם, תלמיד כולל המתפרנס בדוחק מקצבאות ותמיכות וממשכורת צנועה של רעייתו.
8. לעניין הקביעה שמתחם הענישה כולל מאסר מותנה - לא נעלם מעיני כי העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות של אחריות קפידה, אולם סעיף 22(ג) לחוק העונשין מאפשר גזירת מאסר (לרבות מותנה) כאשר "הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות". מהתיעוד שהוצג בפני במהלך שמיעת הראיות, לרבות סרטוני הווידאו המתעדים את מכירת חומרי ההדברה, וכן עדות הנאשם בפניו ותשובותיו הפתלתלות בחקירה נגדית, סבורני כי הוכח לכל הפחות יסוד נפשי של רשלנות.
9. בתוך מתחם הענישה יש לשקול את עברו הנקי של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. עוד שקלתי לקולא, כמצוות סעיף 40א(9) לחוק העונשין את **התנהגות רשויות אכיפת החוק: ראשית**, בעייתית בעיני שיטת ההפעלה של איש המשטרה הירוקה כמעין "סוכן", שיזם את רכישת החומרים מן הנאשם, ללא הסדרה מתאימה של דרך הפעלה זו, וכאשר אותו סוכן משמש גם כגובה אמרת הנאשם ומבצע פעולות חקירה. **שנית**, נתתי משקל לשהיו שחל בהעמדה לדין - גם אם אין הוא מצדיק סעד של ביטול האישום, מוצדק להתחשב בו לקולא במישור העונשי (אזכיר כי העבירות בוצעו לפני למעלה מחמש שנים); **שלישית**, בית המשפט נחשף במהלך שמיעת הראיות לטיפול בעייתי במוצגים הן על ידי המשטרה הירוקה והן על ידי המעבדה.
10. **כל אלה, בהצטברם, מצדיקים גזירת עונש ברף התחתון של המתחם**, וזאת על אף שמדובר בנאשם שלא קיבל אחריות על מעשיו וניהל את ההליך המשפטי עד תום תוך העלאת כל טענה אפשרית, מן הגורן והיקב.
11. לא אוכל להיעתר לבקשת הנאשם לביטול ההרשעה. כידוע, ביטול הרשעה הוא חריג ובענייננו לא מתקיימים

התנאים הנדרשים לאימוצו של חריג זה. ראשית, טיב העבירות, בפרט בשל הסיכון הפוטנציאלי הנובע מעיסוק בלתי אחראי ברעלים, מצדיק את התיוג הכרוך בהרשעה. שנית, הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו מן ההרשעה.

12. לאור האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **שלושה חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה על חוק חומרים מסוכנים ותקנותיו.
- ב. **קנס בסך 2,000 ₪**. הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.23. הקנס ישולם לקרן לשמירת הניקיון.
- ג. **התחייבות בגובה 2,000 ₪** להימנע מעבירה במשך שנתיים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ג, 23 מאי 2023, במעמד הצדדים.